

EL MICALET GALÀCTIC

Poalet de versos

Maria Dolors Pellicer

Dibuixos d'Alba Fluixà

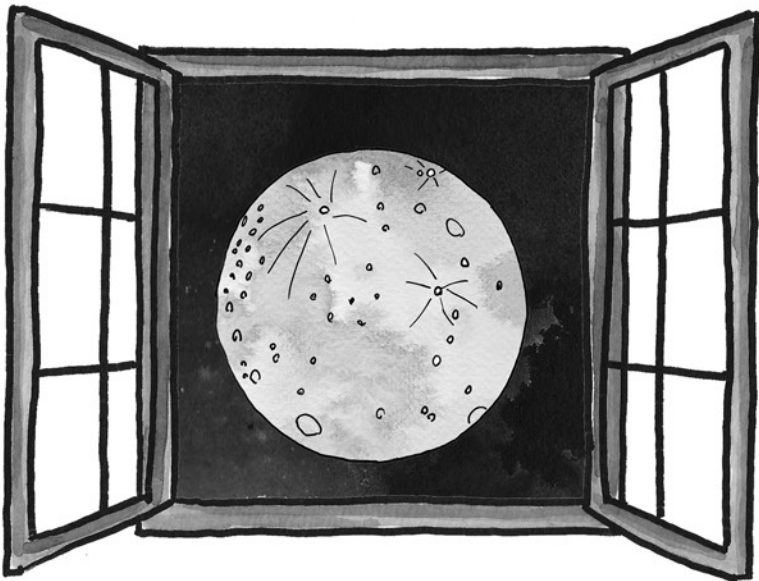
...perquè no hi ha paisatge que em captive
com el del mar o la mar que enamora.

Josep Antoni FLUIXÀ

De la infantesa,
m'agrada recordar
l'estiu i el mar.

Quan tothom dorm
m'alce a mirar la lluna
per la finestra.

Compartim vigília
i confidències
d'estius passats.

Quan s'acabava la fira,
pels voltants de sant Joan,
començava l'escapada,
marxàvem tots a estiuar.

Primer calien uns dies
d'anar baixant a la mar,
deixar la caseta neta
per poder-la emblanquinar.

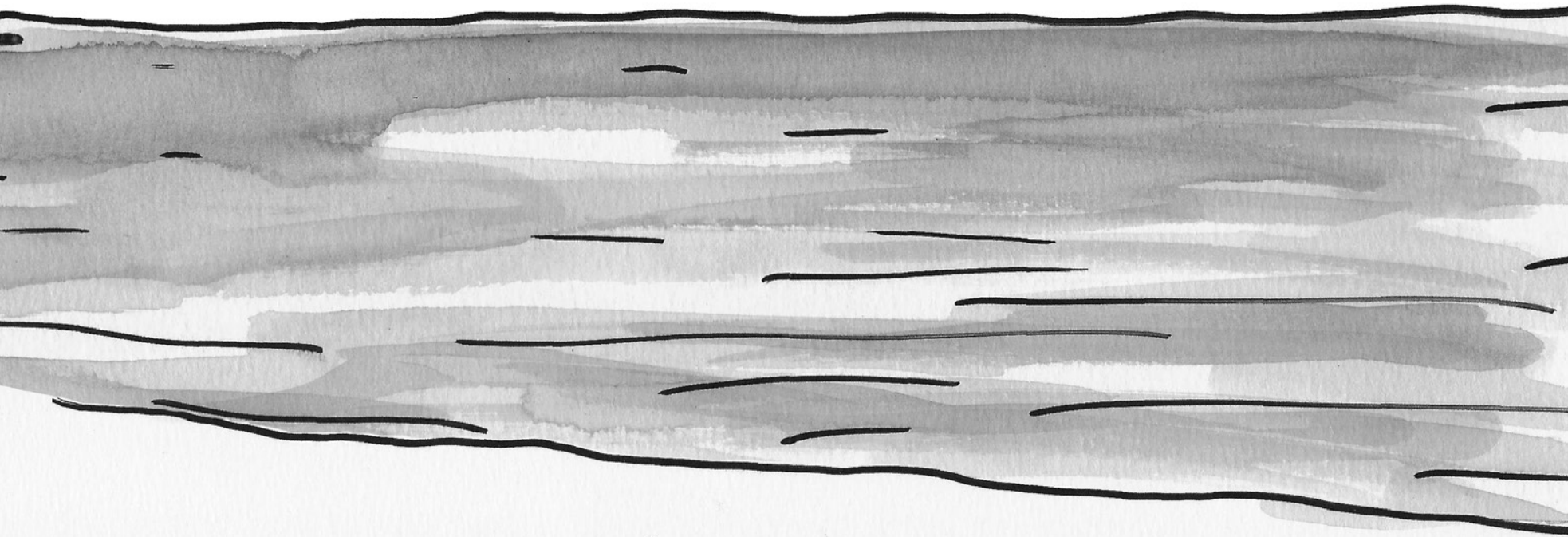
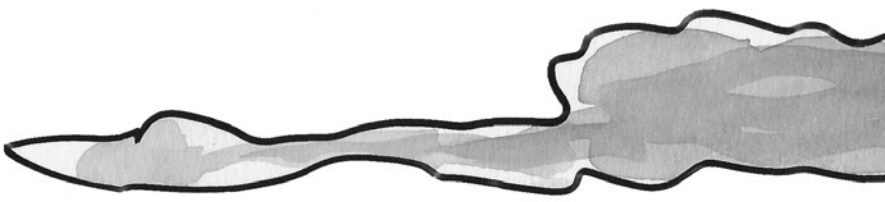
I allà tornava la vida,
tornava el temps de gaudir
i trescar sense parar
si no era per a llegir.

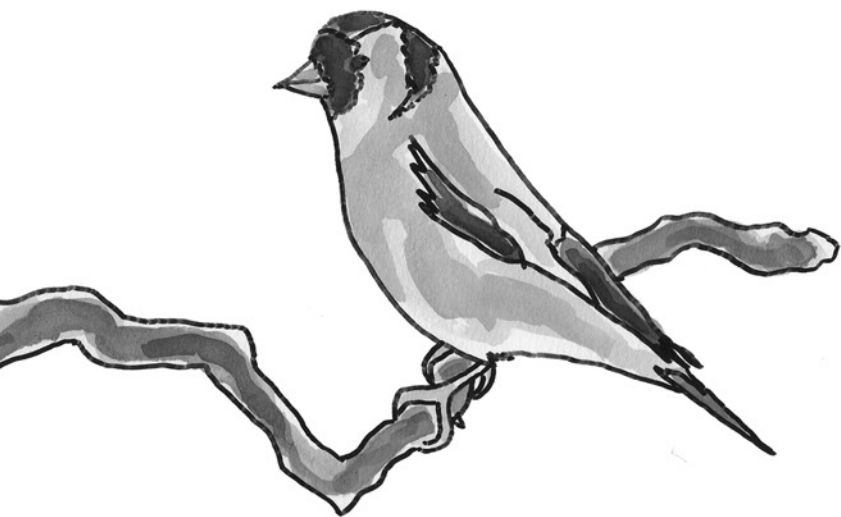

Només m'alçava,
la primera faena:
mirar la mar.

La mar és quieta!
Avui prendrem el bany.
I la bandera?
No hi havia bandera.
Ones besant l'arena.

Com una bassa d'oli!
referint-nos al mar tranquil;
a la mar quieta,
la que convida a gaudir.

De bon matí

sentíem les cadeneres

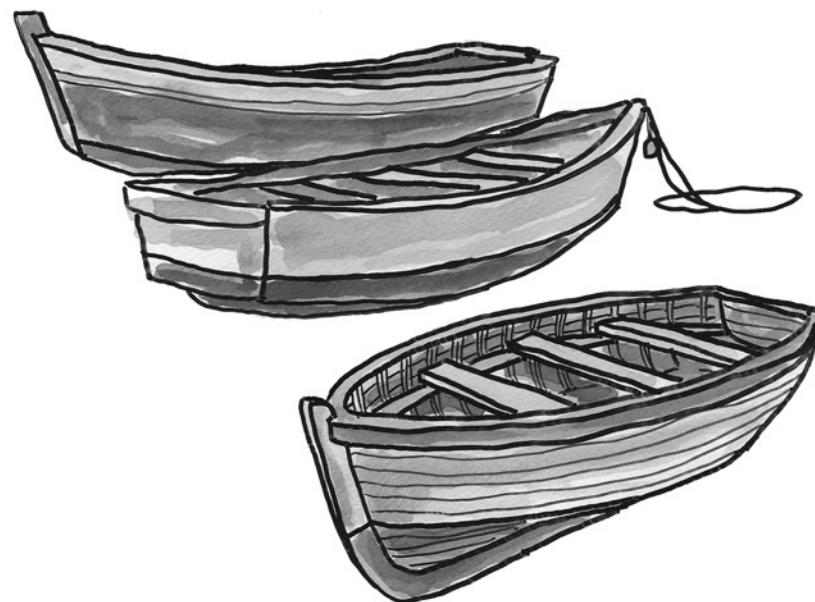
i les veïnes
cantaven cançons alegres.

Les veus s'escampaven
per les casetes,

hi posaven un toc de festa
que endolcia les faenes.

Sense port, hi havia barques

que dormien a l'arena.
Eren barques xicotetes,
matineres, faeneres,
pintades de vius colors,
barques amb molta història.
Eren les barques gastades
dels pescadors.

Damunt l'arena

ens cremàvem els cossos,
sense consciència.

Que la pell té memòria,
això ningú no ho deia.

Els llibres que ens emportàvem

per a llegir

a la mar

acabaven plens d'arena,

i d'humitat,

totalment arrebossats.

Al final, ja mosca, la mare,

cansada de predicar

mormolar i renegar,

els fregia, com mandonguilles

per a sopar.

Navegàvem amb pneumàtics
de rodes de camió
(*gomàtics* en déiem nosaltres),
negres com el carbó.
Un perill, segons quins dies,
i una enorme diversió.

Dins la mar,
tot de banyistes.
A la vora,
les xiquetes i els xiquets
amb les mans tréiem petxines,
i amb la pala i el rastell
féiem pous,
que omplíem d'aigua
per pastar i fer castells.

